

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 198/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 98/2005 v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 83/07-17 z 30. mája 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júla 2007 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 98/2005.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Prvú sťažnosť v tejto veci prijal odo mňa ako sťažovateľa, Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 15. novembra 2006, čo je zaznamenané v uznesení ústavného súdu I. ÚS 83/07-17 zo dňa 30. mája 2007. Týmto uznesením ústavný súd moju žiadosť odmietol ako neopodstatnenú, pričom vo svojom uznesení o. i. uviedol, že v prípade pokračovania prietáhov v súdnom konaní na Okresnom súde Bratislava I vo veci 16 C 98/2005, nič mi nebráni, aby som Ústavnému súdu Slovenskej republiky postúpil novú sťažnosť, čo týmto robím, keďže odo dňa doručenia ústavnému súdu mojej prvej sťažnosti, ktorej prijatie potvrdil ústavný súd 15. novembra 2006, ubehla značná doba, presnejšie ďalších deväť mesiacov, počas ktorých dotknutý súd nekonal, nevytýčil vo veci pojednávania a teda vo veci ani nerozhodol. (...) a preto postupujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky v tejto veci v poradí už druhú sťažnosť na nekonanie dotknutého súdu, resp. konanie s evidentnými prietahmi, keďže moja žaloba vo veci 16 C 98/2005 bolo podaná na žalovanú nemocnicu dotknutému Okresnému súdu Bratislava I dňa 31. marca 2005 a ani po viac ako dvoch rokoch od podania tejto mojej žaloby nielenže nebolo vo veci na dotknutom súde rozhodnuté, nebol vynesovaný rozsudok alebo prijaté uznesenie, ale nekonalo sa a nebolo vytýčené ani prvé pojednávanie. (...)“

Sťažovateľ sa v konaní pred ústavným súdom domáha:

„- aby ústavný súd svojím nálezom prijal také rozhodnutie, ktoré primeje dotknutý Okresný súd Bratislava I k takému súdnemu konaniu vo veci 16 C 98/2005, aby bolo rešpektované ústavné právo na konanie bez prietáhov, včas, a vzhľadom na preukázané prietahy v súdnom konaní, aby prebiehalo v zrýchlenom slede, bez zbytočných úkonov na strane súdu a iných pochybení,

- aby ústavný súd svojím rozhodnutím zaviazal dotknutý Okresný súd Bratislava I vyplatiť mi zadosťučinenie vo výške 70 000,- Sk.“

Súčasne sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti síce neoznačil články ústavy, v ktorých sú zaručené základné práva, ktorých porušenie žiadal vysloviť, avšak z obsahu sťažnosti a formulácie jeho požiadaviek vyplýva, že namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na

prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 98/2005. Uvedené konanie už bolo v minulosti predmetom skúmania ústavného súdu z hľadiska možného porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a to na základe sťažnosti doručenej ústavnému súdu 15. novembra 2006, ktorá bola uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 83/07-17 z 30. mája 2007 odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

V danom prípade ústavný súd skúmal, či existuje reálna možnosť vyslovenia porušenia označeného základného práva sťažovateľa, posudzujúc obdobie od vydania uznesenia ústavného súdu č. k. I. ÚS 83/07-17 z 30. mája 2007 v označenom konaní všeobecného súdu do predbežného prerokovania tejto sťažnosti ústavným súdom, t. j. preskúmaným je obdobie v trvaní menej ako 4 mesiace. Posudzované obdobie [predmetom posudzovania nemôže byť v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu (II. ÚS 418/06, II. ÚS 252/05) obdobie pred vydaním uznesenia ústavného súdu z 30. mája

2007] nesignalizuje možnosť vyslovenia namietaného porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, preto ústavný súd odmietol sťažnosť pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2007